

A korombeliek (Y-Z generáció) általános problémája, nehézsége a reális önértékelés kialakítása és a tartalmas emberi kapcsolatok felépítése, megtartása. Barátaimmal való beszélgetés során is sokszor szóba kerül ez a részlet: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!”. Hogyan szerethetném a „felebarátomat” (vagy még közelebb álló szeretteimet), ha magamat nem szeretem?

Ez a szentírási rész nagyon jól rávilágít arra is, hogy mennyire összhangban van az Istennel való kapcsolat az emberek közötti kapcsolattal, nem véletlen emeli ki Jézus ezt a két parancsolatot. A saját életemben is többször megfigyeltem, hogy amikor nem figyelek eléggé a Jóistenre, az emberi kapcsolataim is elkezdnek lazulni, nehezebbé válnak, és ez fordítva is működik. Mégis nagy a csábítás, hogy egy kicsit hátat fordítsunk a hitünknek, lelki életünknek a sok munkára, családi nehézségekre hivatkozva.

Azonban a szeretetet nem csak adni kell tudni, hanem elfogadni is. Az embertársainkét és az Isten végtelen és túlaradó szeretetét egyaránt. Ez néha nehezebb feladat, mint adni, hiszen szeretünk büszkének lenni magunkra, megállni a saját lábunkon – én ezt is megcsináltam! Nem lenne jobb érzés egy kicsit feladni az „én”-ből, és elfogadni a szeretetet, a segítséget, a törődést, hogy a végén „mi” érjünk célba?

Miklós Laura, Székesfehérvár